

соціальні мережі ніяк не сприяють продажам, але це не вірно. Дійсно, користувачі заходять в соціальні мережі не для здійснення покупок, але всім властива сприйнятливність до цікавої на даний момент інформації. Розміщуючи цікавий для користувачів контент, компанії спонукають їх вступити в свої спільноти, і перебувати в постійному зв'язку з компанією. Будь-який бізнес може адаптувати SMM-кампанію під свою специфіку. Для великих компаній характерна робота відразу на декількох майданчиках, вони використовують соціальні мережі для іміджу компанії, обізнаності клієнтів, підвищення лояльності. Середній та малий бізнес використовують в соціальних мережах інструменти для підвищення продажів, інформують клієнтів про розпродажі і акції, а також спонукають їх робити повторні покупки. Потрібно відзначити, що соціальні мережі полегшили життя і покупцям, так як вони тепер можуть без проблем оцінити цікаві для них товари і послуги, прочитати відгуки і безпосередньо зв'язатися з представниками компанії. СММ входить в наше життя стрімко, тому зараз жодна велика компанія не може обійтися без власної сторінки в соціальних мережах. Причина високої популярності соціальних мереж в тому, що це приносить вигоду не тільки продавцеві, а й споживачеві.

3. В. Река

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК АУДИТУ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах господарювання незалежний аудиторський контроль є важливою складовою перевірки достовірності бухгалтерської звітності.

Реформування економіки України вимагає адекватної зміни управління нею. Це призвело до необхідної якісної зміни як системи бухгалтерського обліку, так і системи аудиту. По мірі становлення останнього необхідними стають усвідомлення, детальний аналіз і вирішення аудиторських проблем. І якщо раніше головні зусилля спеціалістів були направлені на вирішення таких питань, як і створення аудиторських фірм, органів регулювання аудиту, прийняття різного роду нормативних актів, організація практичного проведення аудиторських перевірок, системи підготовки кадрів і т.д., то в останнім часом появляються нові можливості посилення наукового напрямку в аудиті. [4]

Головною причиною впровадження аудиту в Україні є те, що в умовах ринкових відносин фінансовий стан кожного підприємства залежить від його взаємовідносин з іншими суб'єктами господарювання, тому зростає потреба у достовірності інформації про їхню діяльність

У процесі дослідження, нами з'ясовано, що інформація системи аудиту необхідна користувачам, наведеним на рисунку 1.

Безумовно, виникає потреба у перебудові всієї системи фінансового контролю для підтвердження достовірності звітної й облікової інформації господарюючих суб'єктів на основі вивчення та використання міжнародного досвіду. Завдяки такому досвіду стає зрозуміло, що без аудиторської перевірки неможливе правильне ведення бізнесу. Безперечно, основним її призначенням є незалежна перевірка фінансової звітності та іншої інформації про фінансово-господарську діяльність суб'єктів господарювання з метою формування висновків стосовно їх фінансового стану й достовірності його відображення в бухгалтерському обліку та звітності у відповідності з чинним законодавством і встановленими нормативами.

Слід зазначити, що для побудови ефективної системи аудиту вкрай необхідним є врахування принципів та етапів становлення цієї системи. Першими користувачами

бухгалтерської інформації були рабовласники та феодалі. Щоб мати якомога більші прибутки, власники наймали контролерів, котрі проводили перевірку їхньої діяльності. На державному рівні створювалися спеціальні органи, які здійснювали контроль за збиранням податків та ефективністю їх використання.

Таким чином, із розвитком торгівлі та промисловості державного контролю стало вже недостатньо, оскільки він захищав інтереси лише держави, тому виникла необхідність у недержавному контролі – аудиті, адже в ньому були зацікавлені обидві сторони. Звичайно, до послуг аудиторів звертались і незацікавлені сторони (суд, арбітраж). Для того, щоб уникнути зловживань, неправильного розподілу та привласнення прибутків, власник повинен був застосовувати перевірку фінансової звітності [3].

Вважається, що аудит як вид професійної діяльності виник в Англії. Найдавніші згадки про нього наводяться в англійських облікових документах (1130 р.), що зберігаються в архівах Казначейства Англії і Шотландії.

Формування сучасного аудиту почалося наприкінці XIX сторіччя, з того часу, коли виникло поняття про компанію як про самостійний юридичний суб'єкт. Очевидно, саме це призвело до роз'єднання права власності і функцій управління, внаслідок чого виникла необхідність захисту інтересів власників, котрі не брали участі у щоденному процесі прийняття рішень.

У 1844 році у Великій Британії видаються закони, відповідно до яких компанії були зобов'язані один раз протягом року запрошувати незалежного аудитора для перевірки і підтвердження звітності. Без сумніву, офіційною датою виникнення аудиторської діяльності вважається 1853 рік – дата реєстрації перших у світі професійних організацій аудиторів.

Потрібно звернути увагу, що розвиток аудиту в Україні започатковано після розпаду Радянського Союзу та створення незалежної держави. На сучасному етапі розвитку національної економіки спостерігаємо значні зміни у методах господарювання, зумовлені розширенням і зміцненням приватних форм власності, розвитком міжрегіональних і міжнародних зв'язків, побудованих на ринкових засадах [2].

Оскільки, формування приватної власності зумовило виникнення нових професій в економічній сфері, де важливе місце належить аудиторам, стало більше можливостей для працевлаштування. Проте й досі залишається незрозумілим, чи відповідає вітчизняний аудит існуючим потребам у ньому. Звичайно, у перші два-три роки після примусового запровадження аудиту в Україні (1993–1996 рр.) це викликало негативне ставлення у багатьох підприємців, і лише з часом ставлення до аудиторів змінилося [1].

Офіційне визнання обов'язкового аудиту відбулося 1993 р., у зв'язку з прийняттям Закону України «Про аудиторську діяльність».

З того часу кожен рік додавав щось нового до теорії та практики аудиту і збільшував престижність аудиторської професії у суспільстві. Підприємці, банкіри, інвестори, державні службовці вже добре знають, що таке аудит, і широко користуються його послугами.

Існують три етапи розвитку аудиту в Україні:

- перший – 1987–1992 рр. – створення перших аудиторських структур;
- другий – 1993–1998 рр. – формування нормативно-правової бази аудиту в Україні;
- третій – 1999 р. – дотепер – діяльність аудиту на новій нормативно-правовій базі та посилення монопольного становища представників провідних іноземних аудиторських послуг в Україні [2].

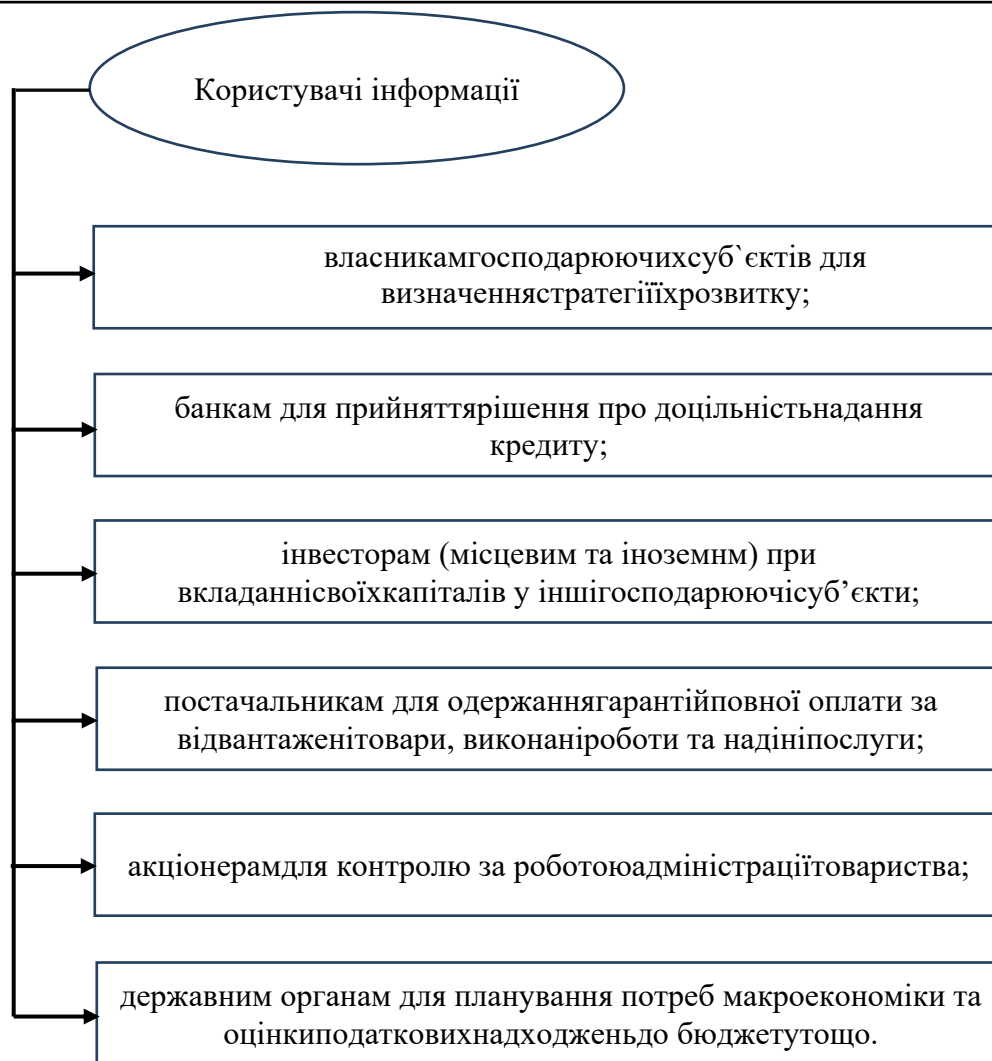

Рис. 1. Основні користувачі інформації системи аудиту

Отже, аудит є невід'ємною ланкою у сучасних ринкових умовах. Його поява дає можливість перевіряти достовірність бухгалтерської інформації, правильність ведення облікових документів.

На нашу думку, подальший розвиток аудиту сприятиме позитивним змінам на підприємствах, тому потрібно переймати досвід інших країн для того, щоб удосконалити ведення вітчизняного аудиту.

1. Зінь Е. А. *Планування діяльності підприємства* : підручник / Е. А. Зінь, М. О. Турченко. – Рівне: НУВГП, 2008. – 136 с.

2. Шквір В. Д. *Інформаційні системи і технології в обліку: навч. посіб.* / В. Д. Шквір, А. Г. Загородній. – К.: Знання, 2007. – 439 с.

3. *Історичні аспекти становлення і розвитку аудиту.* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://library.if.ua>

4. Павликівська О.І. *Облік і аудит виробничих витрат в цукровій промисловості* [Текст]: Монографія // О.І. Павликівська, Л.І. Марущак. – Тернопіль: Астон, 2011. – 253 с.